

Polska Służba Hydrograficzna ma 100 lat

W auli Biblioteki Głównej Akademii Marynarki Wojennej w Gdyni 19 lutego odbyły się uroczystości upamiętniające 100-lecie Polskiej Służby Hydrograficznej z udziałem przedstawicieli sił zbrojnych, administracji morskich, uczelni i instytucji ściśle współpracujących na rzecz gospodarki morskiej. Gospodarzem uroczystości był szef Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej kmdr Dariusz Kolator, który przedstawił historię BHMW. Podkreślił przy tym wkład pokoleń hydrografów, geodetów, kartografów i meteorologów w bezpieczeństwo żeglugi na polskich akwenach morskich. Przypomnił, że 19 lutego minęło 100 lat od utworzenia Urzędu Hydrograficznego, pierwszej tego rodzaju instytucji w historii Polski (w 1921 roku Urząd przemianowano na Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej).

BHMW wyznacza i oznakowuje tory wodne i akwenu portowe, prowadzi niezbędne pomiary i prace hydrograficzne, a także wydaje mapy i pomoce nawigacyjne. Pierwszą mapę dla powszechnego użytku opublikowano w 1927 roku. Była to mapa Zatoki Gdańskiej oparta w całości na danych uzyskanych z własnych pomiarów prowadzonych od 1924 roku. W 2000 roku Polska Służba Hydrograficzna, jako pierwsza w Europie i jedna z pierwszych na świecie, została wyposażona w elektroniczne mapy nawigacyjne.

Fot. Krzysztof Miłoś, AMW

Będąc krajowym koordynatorem ostrzeżeń nawigacyjnych, BHMW prowadzi także całodobowy serwis przekazujący aktualną informację dla wszystkich użytkowników morza. Szef BHMW zaprezentował również wydaną specjalnie na tę okazję publikację „Kartografia morska w 100-lecie polskiej hydrografii”, której autorem jest

kmdr por. Jacek Kijakowski. Uroczystość w AMW poprzedziło złożenie wieńców na grobie admirała Józefa Unruga, pierwszego szefa Urzędu Hydrograficznego. A podczas rocznicowej mszy świętej odśpiewano tablicę poświęconą oficerom, podoficerom, marynarzom i pracownikom Służby Hydrograficznej Marynarki Wojennej (rozmowa z szefem BHMW na s. 32).

Źródło: BHMW, AW

Pożegnaliśmy dr. inż. Jana Cisaka

6 lutego w wieku 76 lat zmarł dr inż. Jan Cisak, wieloletni pracownik Instytutu Geodezji i Kartografii oraz kierownik Obserwatorium Geodezyjno-Geofizycznego Borowa Góra. Jan Cisak urodził się w 1944 roku. W IGiK pracował od 1970 roku, początkowo w Pracowni Metrologii Geodezyjnej. Był uczestnikiem polskich wypraw polarnych – w 1978 roku dotarł wraz z zespołem geodetów do stacji im. A.B. Dobrowskiego na Antarktydzie. Zadaniem wyprawy było m.in. pozyskanie zdjęć lotniczych ze śmigłowca w celu opracowania mapy topograficznej regionu,

a także wykonanie pomiarów astronomicznych i grawimetrycznych. Jego imieniem (Cisak Island) nazwano wyspę w Oazie Bungera. W 1984 roku wyruszył w kierunku drugiego bieguna – na Spitsbergen, tym razem jako kierownik wyprawy do Polskiej Stacji Polarnej w Hornsundzie. Jednym z jej celów było wykonanie mapy topograficznej na podstawie norweskich zdjęć lotniczych oraz powtórny pomiar (po 25 latach) pozycji słuza z pomiarów astrometrycznych. O swoich wspomnieniach z tych wypraw w przededniu beatyfikacji Jana Pawła II pisał w GEODECIE 4/2011.

WIGiK pełnił funkcje m.in. kierownika Zakładu Astronomii oraz zastępcy kierownika Zakładu Geodezji i Geodynamiki. Od 1997 roku do czasu przejścia na emeryturę był kierownikiem Obserwatorium Geodezyjno-Geofizycznego Borowa Góra. W wywiadzie udzielonym GEODECIE latem 2010 roku z okazji 80-lecia utworzenia tej placówki razem ze współpracownikami szczegółowo opowiadał o jej działalności badawczej. Był również wykładowcą m.in. Politechniki Warszawskiej. „Człowiek niezwykle ciepły i życzliwy innym. Kolega i przyjaciel bardzo wielu z nas

Fot. z archiwum GEODETY

w Instytucie, ale również szeroko, w środowisku geodetów i polarników” – wspominają Jana Cisaka pracownicy IGiK. Został pochowany na Cmentarzu Powązkowskim w Warszawie (Stare Powązki).

Redakcja